

Η αρχή της Σοφίας

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Φωτο:woodlandspirit.deviantart.com

«Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου»(Παροιμ. 1, 7)

Αν κάποιος γνώριζε τον αριθμό των άστρων του ουρανού και τα ονόματα των ιχθύων της θαλάσσης και τα είδη των φυτών, που βλαστάνουν στους αγρούς και τις συνήθειες των ζώων, που ζουν στα δάση, πλην όμως ο άνθρωπος αυτός δεν είχε φόβο Θεού, η γνώση του θα ήταν σαν το νερό μέσα σε σουρωτήρι. Επιπλέον η γνώση του αυτή θα τον έκανε πιο δειλό μπροστά στον θάνατο, απ' ότι κάποιον άλλον παντελώς άμοιρο γνώσεως.

Αν κάποιος μπορούσε να μαντέψει όλες τις σκέψεις των ανθρώπων και να προφητεύσει το πεπρωμένο της ανθρωπότητας και να αποκαλύψει κάθε μυστικό, που κρύβει στα σπλάχνα της η γη, εντούτοις όμως αυτός δεν είχε φόβο Θεού, η γνώση του θα ήταν σαν το γάλα, που χύνεται σ' ένα ακάθαρτο σκεύος, απ' το οποίο μπορεί να χαλάσει όλο το περιεχόμενο. Ιδίως κατά την ώρα του θανάτου ενός τέτοιου ανθρώπου, η «σοφία» του δεν θα είχε ούτε τη λάμψη ενός πυρακτωμένου κάρβουνου, αλλά θα έκανε ακόμη πιο ζοφερή τη νύχτα του θανάτου

του.

Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου. Πώς μπορεί εκείνος, που δεν έχει αρχίσει σωστά, να τελειώσει σωστά; Όποιος πάρει εξ αρχής λάθος δρόμο, πρέπει να γυρίσει πίσω και να ξεκινήσει σωστά, δηλαδή πρέπει να βάλει τα πόδια του στο σωστό δρόμο. Όποιος δεν έχει καθόλου φόβο Θεού, δεν έχει επίσης καθόλου πίστη στον Θεό. Οι μεγαλύτεροι ασκητές, οι οποίοι νέκρωσαν το φρόνημα της σαρκός και έζησαν ασκούμενοι νυχθημερόν επί σαράντα ή πενήντα έτη, αυτοί ήταν έμπλεοι φόβου του Θεού μέχρι τον θάνατό τους· όμως αυτοί, οι πλέον αναμάρτητοι μεταξύ των ανθρώπων, την ώρα του θανάτου τους αναβοούσαν: «Κύριε, ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ!».

Ο φόβος του Θεού είναι το άλας της ευσεβείας. Αν δεν υπάρχει τέτοιο αλάτι, όλη η ευσέβειά μας είναι άνοστη και χαλαρή. Ο φόβος του Θεού περιζώνει τις οσφύες, ανασκουμπώνει το στομάχι, κάνει την καρδιά νηφάλια, ελέγχει τον νου και μαστιγώνει το «ίδιον θέλημα» του ανθρώπου. Αλήθεια, πού υπάρχει μετάνοια χωρίς τον φόβο του Θεού; Πού υπάρχει ταπείνωση; Πού συστολή; Πού αγνεία; Πού υπομονή; Πού διακονία και υπακοή;

Ω! αδελφοί μου, ας ενστερνιστούμε αυτήν τη λέξη ως την αγία αλήθεια: Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου. Ω! Κύριε Παντο-δύναμε, εμφύτευσε τον φόβο Σου στις καρδιές μας.

Σοι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Ιούνιος, εκδ. Άθως, σ.16-17)